Nagyvárad, 1889. december 31. – Budapest, 1953. október 29.

Egyetemi tanulmányait Kolozsváron, Bécsben és Berlinben végezte. A kolozsvári Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen 1912-ben tanársegéd lett, majd 1913-ban Magyaróváron segédvegyész és a Növényélet- és Kórtani Állomás biokémiai laboratóriumának a vezetője; 1914-től az intézmény budapesti székhelyén nyert alkalmazást. Biokémiából 1916-ban a kolozsvári egyetem magántanára lett. 1923-tól a debreceni Magyar Királyi Tisza István Tudományegyetemen az orvosi vegytan nyilvános rendes tanára és az Orvosi Vegytani Intézet vezetője. 1924-ben állami megbízást kapott a Dohánykísérleti Állomás Laboratóriumának vezetésére. A Magyar Tudományos Akadémia 1937. április 29-én levelező tagjává választotta.

A szovjet csapatok jövetelének hírére nem menekült el 1944 őszén. A hadműveletek megszűntével azonnal bekapcsolódott az élet újrakezdésének munkálataiba. A debreceni tudományegyetem rektora lett. Tagja volt annak az értelmiségi delegációnak, amely október végén a szovjet katonai városparancsnokkal a parancsnoksággal való kapcsolattartás lehetőségeiről és a várossal kapcsolatos teendőkről tárgyalt. December 1-jén ott volt a város által rendezett fasisztaellenes népgyűlésen, és aláírta azt a kiáltványt, amelyben a jelenlévők fegyverletételre, antifasiszta ellenállásra kérték a harcoló magyar katonákat. Alapító tagja a december 5-én életre hívott Debreceni Nemzeti Bizottságnak. E testület delegálta őt az Ideiglenes Nemzetgyűlést előkészítő bizottság tagjainak sorába, majd december 16-án képviselőnek az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. A nemzeti bizottságba még pártonkívüliként, képviselőnek már a Polgári Demokrata Párt tagjaként jelölték. A város 1945. február 15-én újjáalakult törvényhatósági bizottságába „az összes pártok részéről” történt jelöléssel került be. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés delegálta a mandátumvizsgáló bizottságba. Az 1945-ös esztendőben és azt követően is több fontos társadalmi megbízást vállalt. Az átszervezett és pártirányítás alá került Magyar Tudományos Akadémia 1949. október 29-én az Akadémiához való kapcsolatát „tanácskozó tag”-ként határozta meg, a tudományos életben nem számoltak vele; 1950-ben nyugalomba vonult.

Tudományos munkásságában főként analitikai kémiával, illetve annak biokémiai, orvosi, törvényszéki, víz- és ásványvíz-vizsgálati, gyógyszerészeti, növényvédelmi alkalmazásával foglalkozott. E tárgykörből külföldi és hazai szaklapokban számos tanulmánya jelent meg. Az MTA Főtitkári Hivatalának 1949. április 22-én küldött jelentésében harminckét – valamennyi német nyelven – megjelent cikkét, tanulmányát sorolta fel. Itthon közölt népszerűsítő írásai főként a növényvédelem kérdéseivel foglalkoztak.